

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413201308
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413201308.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Bratislave, Pajštúnska 5, proti odporcovi: C. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., J. XX, zast. JUDr. Karol Glinský advokát so sídlom Stropkov, ul. Cintorínska 554/67, v konaní o zaplatenie 3.813,12 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.271,04 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 211,84 EUR od 21.09.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 211,84 EUR od 21.10.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 211,84 EUR od 21.11.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 211,84 EUR od 21.12.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 211,84 EUR od 21.01.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 211,84 EUR od 21.02.2010 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

III. Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojím návrhom zo dňa 20.03.2013, doručeným na tunajší súd dňa 21.03.2013 žiadal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok z 06.02.2013. Svoj návrh odôvodňoval tým, že ako účastník rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy a pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a preto sú tu dôvody na podanie návrhu, podľa § 40 ods. 1 písm. c) a j) Zákona číslo 244/2002 Z.z.

Poukázal na okolnosti, ktoré predchádzali dohode u uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, kde strany v bode 4 sa dohodli, že ich spory budú riešené tam uvedenými rozhodcovskými súdmi, resp. príslušným súdom SR. Žalobca poukázal na to, že mu bol nanútený papier s vopred vytlačeným textom a perom vpísanými údajmi, pričom žalovaný utvrdzoval žalobcu, že sa jedná len o súhlas so splátkovým kalendárom a nabádal ho, aby dohodu čím skôr podpísal. Žalobca nebol oboznámený s obsahom rozhodcovskej doložky, o tom, že uznáva premlčaný dlh a s právnou podstatou týchto inštitútov. Žalobca sa domnieva, že žalovaný sa na ňom dopustil konaní ako je nekalá obchodná praktika, klamlivé obchodné konanie, klamlivé opomenutie, agresívna obchodná praktika. Pokiaľ ide o citovanú dohodu, išlo o formulárový dokument, ktorý sa zdanlivo javí ako ústupok žalobcovi vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženia premlčacej lehoty a dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Žalobca ako spotrebiteľ nemal šancu ovplyvniť obsah tejto dohody. Preto podľa žalobcu neplatnosť rozhodcovskej doložky vyplýva z

toho, že je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa - žalobcu, žalobca si ju osobitne nevyjednal a poukazuje na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami.

Odporca navrhoval žalobu zamietnuť. Podľa jeho názoru nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Poukázal na to, že hoci žalobcovi bola zo strany rozhodcovského súdu doručovaná žaloba spolu s výzvou a poučením o jeho právach, nepodarilo sa získať jeho písomné vyjadrenie k skutočnostiam uvedeným v návrhu a vo vzťahu k rozhodcovskému súdu bol pasívny. Podľa neho na citovanú dohodu nemožno aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva, pretože odporca v tomto prípade nemá postavenie dodávateľa. Uvedená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, má písomnú formu a spĺňa všetky náležitosti ktoré zákon vyžaduje pre platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy. K tvrdeniu, že navrhovateľovi bolo naliehavým konaním zo strany odporcu nanútené podpísať papier s vopred vytlačeným textom a nebol oboznámený s obsahom rozhodcovskej doložky a uznaním premlčaného dlhu, odporca uviedol, že ide o subjektívny pohľad navrhovateľa ktorý nie je ničím preukázaný.

Okresný súd Dolný Kubín vydal dňa 15.01.2014 rozsudok, v ktorom zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveského rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, v konaní s ustanoveným rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, vydaný dňa 06.02.2013 a vo výroku II. rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, kde poukázal na skutočnosti, že v konaní nebolo sporné, že navrhovateľ dňa 30.03.2005 podpísal so Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere, kde výška úveru predstavovala XXX.XXX,- Sk, výška splátok mala byť vo výške 6.382,- SK mesačne, splatnosť prvej splátky 20.04.2005 a konečná splatnosť úveru 20.02.2010. Tiež nebolo sporu o tom, že odporca uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a. s. dňa 10.12.2009 zmluvu o postúpení pohľadávok v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky voči navrhovateľovi vo výške 13.942,84 EUR ku dňu postúpenia. Taktiež nebolo sporu o tom, že odporca a navrhovateľ dňa 24.08.2010 podpísali Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde navrhovateľ ako dlžník v bode 2 uznal čo do dôvodu i výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a. s. zo dňa 30.03.2005, kde dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 11.945,10 EUR, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- EUR. V bode 3 tejto dohody nazvaného forma splatenia záväzku sú síce predtlačené údaje o výške splátky, dátume splátky, avšak nie sú vyplnené. V bode 4 dohody nazvaného rozhodcovská doložka je uvedené, že: Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Karloveské rameno, 84104 Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, alebo b) pred Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o., Kmeťova 13, 040 01 Košice (ďalej len „Rozhodcovský súd“) jediným rozhodcom ustanoveným predsedom Rozhodcovského súdu, a to v súlade so Štatútom a Rokovacím poriadkom Rozhodcovského súdu alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto dohody vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaniu podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pre podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

Navrhovateľ sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 06.02.2013, ktorým bol zaviazaný zaplatiť odporcovi sumu 13.942,84 EUR, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11.945,10 EUR od 21.02.2010 do zaplatenia a poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 1.099,24 EUR, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej mu bola uložená povinnosť zaplatiť odporcovi náklady inkasného konania vo výške 150,- EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.120,95 EUR k rukám právneho zástupcu odporcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že účastníci neuzatvorili rozhodcovskú zmluvu osobitnou formou a rozhodcovský rozsudok vydal Rozhodcovský súd na základe rozhodcovskej doložky, ktorá sa nachádza pod bodom 4 viackrát citovanej dohody o uznaní záväzku a úhrady pohľadávky v splátkach. V danom prípade je nepochybné, že ide o bod formulárovej dohody, ktorú navrhovateľ nemal možnosť ovplyvniť, nemohol individuálne dohodnúť alebo zmeniť. Rozhodcovskú doložku navrhovateľ osobitne nevyjednal a nemal na výber, vzhľadom na jej splnenie s ostatnými dojednaniami formulárovej dohody. Mohol túto len ako celok odmietnuť, alebo sa podrobiť všetkým dohodnutým podmienkam včítane rozhodcovského konania. V danom prípade však potom takáto doložka spôsobuje značnú nerovno váhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko nie je preukázané, že by odporca vysvetlil navrhovateľovi význam rozhodcovskej doložky, pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť proces a po preukázateľnom poučení jemu dal na výber sa rozhodnúť a preto je v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná. Zároveň tak, ako odporca poukazuje na to, že tvrdenie navrhovateľa o naliehavom konaní zo strany odporcu a o neoboznámení s obsahom rozhodcovskej doložky, resp. uznania premlčaného dlhu, je len subjektívny pohľad navrhovateľa, súd poukazuje na tú skutočnosť, že ani odporca nepreukázal, že citovaná dohoda a v nej aj rozhodcovská doložka bola uzavretá riadne, korektné, nebola uzavretá napr. na parkovisku, ako tvrdí navrhovateľ. Odporca nepreukázal, že vysvetlil navrhovateľovi význam rozhodcovskej doložky, následky akceptovania rozhodcovského konania, resp. nepreukázal, že by navrhovateľ mal na výber aj inú možnosť.

Pokiaľ teda navrhovateľ sa na súde domáhal zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku a súd vzhľadom na vyššie uvedené zistil, že pri rozhodovaní rozhodcovského súdu boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, súd predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil a to v zmysle § 40 ods. 1 písm. j) Zákona č. 244/2002 Zz. v znení nasledujúcich predpisov.

Voči rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 7C/32/2013-89 zo dňa 15.01.2014 v zákonnej lehote podal odvolanie odporca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý poukázal na to, že zotrúva na svojich tvrdeniach v žalobnom návrhu, ako aj právnej argumentácii v predmetnej právnej veci. Trvá na tom, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Spotrebiteľ si ju osobne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na ostatné body dohody. Odporca zámerne vybral rozhodcovský orgán, ktorý sa nachádza ďaleko od miesta bydliska navrhovateľa. Dôvody uvádzané odporcom v odvolaní pokladá za formalistické, a preto im nemožno ani vyhovieť. Rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a je neplatná. Zdôraznil, že spotrebiteľ musí byť za každých okolností chránený pred konaním veriteľov v rozpore s dobrými mravmi, využívajúc nekalé obchodné praktiky. Správanie odporcu, ktorý opakovane a sústavné využíva agresívne obchodné praktiky, je neprijateľné. Namietal tiež, že nesúhlasí ani s tvrdením prvostupňového súdu, že nebolo sporu o tom, že odporca podpísaním predmetnej dohody uznal čo do dôvodu i výšky záväzkov voči veriteľovi. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p.. Odvolací súd sa po vecnej stránke stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, avšak ako dôvodné vyhodnotil námietky odporcu, týkajúce sa právneho hodnotenia predmetnej veci vo vzťahu k § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní s tým, že tieto je možné odstrániť odvolacím súdom bez toho, aby došlo k prekvapivému alebo arbitrárnemu rozhodnutiu. Predovšetkým z toho dôvodu, že s dôvodmi pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c), j) vyššie citovaného zákona, mal možnosť oboznámiť sa odporca už pri doručení žalobného návrhu. Predovšetkým sa súd musel so zreteľom na časové limity ohraničujúce možnosť podať návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku v trvaní 30 dní od doručenia napadnutého rozhodcovského rozsudku vysporiadať s otázkou zachovania tejto lehoty. Odvolací súd pritom dospel k záveru, že návrh bol podaný včas, keďže napadnutý rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 19.02.2013 a návrh bol podaný dňa 21.03.2013. Preto sa okresný súd správne zaoberal vecnou stránkou dôvodnosti tohto návrhu.

V nadväznosti na skutkový stav veci ustálený z vykonaných dôkazov pritom okresný súd dospel k správneému záveru, že návrh je dôvodný. Ako už bolo uvedené vyššie, navrhovateľ sa v prejednávanej veci domáhal zrušenia napadnutého rozhodcovského rozsudku z viacerých dôvodov. Navrhovateľ v návrhu popieral platnosť rozhodcovskej doložky. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach dospel rovnako ako okresný súd k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo vyššie citovanej dohode je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, preto je neplatná a podľa odvolacieho súdu sú dané dôvody na aplikáciu § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., teda na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku z tohto dôvodu. Navrhovateľ v postavení spotrebiteľa nemá možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy, a preto je nepochybne z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. Rozhodcovskú doložku si navrhovateľ ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal možnosť výberu, a to aj vzhľadom na jej umiestnenie a splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ktoré vyvolal dodávateľ ako prvý. To je aj v praxi najčastejšia situácia, pretože dodávateľ sa snaží získať exekučný titul. Rozhodcovská doložka, pod č. 4 dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, je obsahom formulárovej dohody, ktorú nemal navrhovateľ možnosť ovplyvniť, ani individuálne dohodnúť alebo zmeniť. Podľa rozhodcovskej doložky, zakotvanej pod č. 4 citovanej dohody vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory riešil jeden z rozhodcovských súdov pod písm. a) alebo písm. b) s tým, že tieto majú sídlo v Košiciach a Bratislave, ktorých označenie odporca v týchto štandardných podmienkach predformuloval. Samotné umiestnenie rozhodcovskej doložky v rámci všeobecných zmluvných podmienok (dojednaní) nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne dojednanú zmluvnú podmienku, a teda je nepochybné, že v takomto prípade neexistuje priestor na dojednanie úpravy zmeny všeobecných podmienok. Podľa tejto rozhodcovskej doložky sa spotrebiteľ musí podrobiť rozhodcovskému konaniu. Pre navrhovateľa to znamená povinnosť podrobiť sa nielen rozhodcovskému konaniu vzdialenostne neprijateľnému, ale následne po prípadnom zrušení tohto rozsudku bude konať aj vo veci samej tento súd (§ 43 zákona č. 244/2002 Z. z.), čo je opätovne pre navrhovateľa vzdialenostne neprijateľné (súdy sa nachádzajú cca 250 km od bydliska dlžníka), pričom navyše na výbere osoby rozhodcu dlžník ako spotrebiteľ nemal žiadnu účasť. Naopak, v prípade konania na všeobecnom súde by mal dlžník možnosť vybrať si súd v mieste svojho bydliska (§ 87 písm. f/ O. s. p.). Vzdialenostný problém sa okrem iného spomína aj v rozsudku OCÉANO. Takto formulovaná a zakotvená rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola spotrebiteľom osobitne dojednaná a núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. V takomto prípade uplatnenie si práva odporcu ako dodávateľa na rozhodcovskom súde predstavuje navyše zo strany odporcu ako dodávateľa výkon práv, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011, IV.ÚS 55/2011-19), a ako taký je podľa § 39 OZ neplatným právnym úkonom. Záverom vo vzťahu k otázke posúdenia rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky súd poukazuje na to, že OZ obsahuje len demonštratívny výpočet zmluvných podmienok, ktoré sa považujú za neprijateľné („najmä“ § 53 ods. 4 OZ). Teda súd pri hodnotení konkrétneho právneho vzťahu môže považovať za neprijateľnú podmienku, ktorá v ustanovení § 53 ods. 4 nie je uvedená, a to najmä vtedy, ak zo zmluvného dojednaní v štandardnej formulárovej zmluve je zrejmé, že spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 OZ (tzv. generálna klauzula). Pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej rozhodcovskému konaniu, v takomto prípade uplatnenie si práva odporcu ako dodávateľa na rozhodcovskom súde predstavuje navyše zo strany odporcu ako dodávateľa výkon práv, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011, IV.ÚS 55/2011-19), a ako taký je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov o neplatnosti rozhodcovskej doložky potom nebola a nie je v predmetnej veci daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. na prejednanie návrhu odporcu, ktorým sa proti navrhovateľovi domáhal zaplata sumy 13.942,84 eur s príslušenstvom. Preto odvolací súd aj z dôvodov podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil. Odporca poukazoval, že dôvod uvedený okresným súdom v § 40 ods. 1 písm. j) Zákona o rozhodcovskom konaní nebol správny, nakoľko neboli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Odporca sa bránil tým, že názor navrhovateľa o porušení všeobecne záväzných prepisov bol založený na všeobecnej úvahe a nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozhodcovské konanie prebieha často bez účasti spotrebiteľov. Veritelia často zámerne vyberajú rozhodcovské orgány, ktoré sa nachádzajú ďaleko od miesta bydliska spotrebiteľov, k spotrebiteľom v rámci rozhodcovského konania sa pristupuje

rovnako ako k podnikateľským subjektom a pri rozhodnutiach sa neprihliada na predpisy na ochranu spotrebiteľa. Odporúčania Európskej komisie o mimosúdnom urovaní spotrebiteľských sporov, ako aj návrh Európskej komisie na smernicu Európskeho parlamentu a Rady o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 a Smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov), vylučuje mimosúdne riešenie sporov na úrovni spotrebiteľských sporov. Navrhovateľ ako spotrebiteľ nemal slobodnú možnosť súhlasu, alebo nesúhlasu s predložením sporu rozhodcovskému orgánu, konanie nebolo transparentné a náklady naň neboli primerané. Preto je odvolací súd toho názoru, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, a preto je tu dôvod pre zrušenie rozsudku uvedený okresným súdom, a to v § 40 ods. 1 písm. j) vyššie citovaného zákona. Z týchto dôvodov okresný súd rozhodcovský rozsudok správne zrušil.

Následne dňa 04.06.2015 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie navrhovateľa cestou jeho právneho zástupcu zo dňa 29.05.2015, označené ako "VEC: Čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania", ktorým navrhovateľ žiada súd, aby rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 3.813,12 EU spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania. Vo zvyšnej časti berie navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť.

Navrhovateľ žalobným návrhom zo dňa 30.08.2012, doručeným Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenská rozhodcovská a.s. dňa 14.09.2012 cestou svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd rozsudkom určil, že odporcovia sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 13.942,84 EUR, ročný úrok z omeškania 9% zo sumy 11.945,10 EUR od 21.02.2010 do zaplatenia a trovy konania. Splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných odporcov.

Návrhom zo dňa 06.12.2012 navrhovateľ cestou právneho zástupcu navrhovateľa doručil Slovenskej rozhodcovskej a.s. podanie, označené ako "VEC: Čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania", v ktorom uviedol, že v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, berie návrh na začatie konania späť v časti uplatneného nároku voči odporcovi v 2. rade. V ostatnej časti navrhovateľ trvá na podanom návrhu na začatie konania v celom rozsahu.

Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 05301/12 zo dňa 06.02.2013 bol žalovaný v 1. rade povinný zaplatiť žalobcovi sumu 13.942,84 EUR, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11.945,10 EUR od 21.02.2010 do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 1.099,24 EUR, náklady inkasného konania vo výške 150,- EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.120,95 EUR to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie voči žalovanému v 2. rade zastavil.

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/32/2013-89 zo dňa 15.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/156/2014-114 zo dňa 12.05.2014 súd zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 05301/12 zo dňa 06.02.2013.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a), c) pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok bol aj v zmysle rozsudku odvolacieho súdu zrušený v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní, súd musí pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe. V danom prípade sa okrem iného musí vypoariadať aj s okruhom účastníkom, nakoľko späťvzatie návrhu voči odporcovi v rade 2/ bolo riešené v zrušenom rozhodcovskom rozsudku.

Vzhľadom na prejav vôle navrhovateľa a v zmysle citovaného zákonného ustanovenia súd konanie zastavil voči odporcovi 2/ uznesením zo dňa 22.09.2015. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2015.

Dňa 04.06.2015 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie navrhovateľa cestou jeho právneho zástupcu zo dňa 29.05.2015, označené ako "VEC: Čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania", ktorým navrhovateľ žiada súd, aby rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 3.813,12 EU spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania. Vo zvyšnej časti berie navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom na prejav vôle navrhovateľa a v zmysle citovaného zákonného ustanovenia súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 10.129,72 EUR s príslušenstvom uznesením zo dňa 22.09.2015. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2015.

Súd vykonal v predmetnej veci dokazovanie listinnými dokladmi založenými v spise, pričom zistil tento skutkový stav:

Ako súd už konštatoval v rozsudku, ktorý zrušil rozhodcovský rozsudok, nebolo medzi účastníkmi sporné a zároveň to preukazujú aj listinné dôkazy založené v spise, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a.s., a odporcom C. X. bola uzavretá dňa 30.03.2005 zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, kde bol odporcovi poskytnutý úver 300.000,- Sk (9.958,175 EUR) na rekonštrukciu bytu s výškou úrokovej sadzby 9,10 % ročne, ktoré mal splácať mesačne k 20. dňu v mesiaci vo výške 6.382,- Sk, t.j. 211,84 EUR. Prvá splátka bola splatná dňa 20.04.2005 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 20.02.2010. Tiež nie je sporné medzi účastníkmi a odporca to ani nespochybňuje, že nesplácal úver riadne a včas, kedy uhradil len sumu 3.761,54 EUR s tým, že poslednú splátku zaplatil dňa 04.04.2008 vo výške 10.000,- Sk, t.j. 331,94 EUR. Z prezenčnej pečiatky Stáleho rozhodcovského súdu, Slovenská rozhodcovská, a.s. je zrejme, že návrh navrhovateľa bol podaný na rozhodcovský súd dňa 14.09.2012.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doby štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané práv veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 5 b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. Mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.mája 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Uzavretý zmluvný vzťah je v danom prípade potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods. 1 OZ ako spotrebiteľský vzťah, kde súčasná súdna prax v SR zastáva názor, že právna úprava chrániaca spotrebiteľa odôvodňuje aplikáciu ustanovenia, ktoré by mohlo byť pre spotrebiteľa výhodnejšie, konkrétne aplikáciu občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodnoprávných zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd SR (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013, vydané pod sp.zn. I US 402/2013). V tejto súvislosti ešte súd poukazuje v súvislosti s novelizáciou ustanovenia § 52 ods. 2 OZ na rozsudok NS SR sp.zn. 3 MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015, z ktorého vyplýva, že uvedené ustanovenie sa prednostne použije aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Zároveň súd poukazuje aj na aplikáciu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007, ktorým bola zakotvená povinnosť súdu v spotrebiteľských konaniach prihliadať na premlčanie nároku ex offo - z úradnej povinnosti.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd potom rozhodol tak, že zaviazal odporcu k zaplateniu sumy vo výške 1.271,04 M. spolu s úrokom z jednotlivých splátok, počnúc dňom 21.09.2009 a vo zvyšku súd návrh zamietol. V danom prípade potom súd vychádzal z toho, že pokiaľ navrhovateľ uplatnil nárok na rozhodcovskom súde dňa 14.09.2012 a splatnosť jednotlivých splátok bola vždy k 20. dňu v mesiaci, pri aplikácii premlčacej lehoty podľa OZ, teda trojročnej, bola prvou nepremlčanou splátkou splátka splatná dňa 20.09.2009, čiže od tohto dátumu mohol byť navrhovateľ úspešný so svojím nárokom, pokiaľ sa týka jednotlivých splátok až do ich zaplatenia, a zároveň prvým dňom omeškania je vždy deň nasledujúci po každej z jednotlivých splátok.

Nemohol súd brať do úvahy obranu odporcu, že úver zobral pre svojho kamaráta, pretože na jeho povinnosť plniť minimálne do výšky požičanej istiny, čo sa však nestalo, to nemá žiaden vplyv, predovšetkým však nemal toto jeho tvrdenie zo strany odporcu žiadnym spôsobom preukázané. K. súd nepovažoval za platnú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 24.08.2010 v súlade so súdnou praxou, kde je zrejmé, že takýmto spôsobom uzavreté uznanie odporuje dobrým mravom a v zásade aj zákonu (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007), kde k spôsobu uzatvorenia tejto dohody sa súd vyjadril už vo svojom predchádzajúcom rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhrada trov konania nepriznal, nakoľko mal za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v skutočnosti, že odporca nezaplatil z úveru ani celú istinu, úspešný bol len vďaka skutočnosti, že súd zadavažoval dôkazy zo svojej úradnej povinnosti, resp. tak aj aplikoval premlčanie, celkovo nebol odporca napriek prevažujúcemu úspechu tak dostatočne aktívny, aby mu prináležala náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto vykonateľným rozhodnutím, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č.233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov).